

[Domovská Stránka](#) > ... > [Právne Predpisy a Judikatúra](#) > [Vnútroštátne Právne Predpisy](#) > [Estonia](#)

Vnútroštátne právne predpisy

Autor obsahu

Estónsko

Estónsko

Na tejto stránke nájdete informácie o estónskom právnom systéme a prehľad estónskeho práva.

Pramene práva

Estónsko je súčasťou kontinentálneho európskeho právneho systému (občianskoprávny systém). Najdôležitejšími prameňmi práva sú všeobecne záväzné normatívne akty, akými sú ústava, právne predpisy Európskej únie, medzinárodné zmluvy, zákony a vykonávacie predpisy.

Za špecifické pramene práva sa považujú rozhodnutia najvyššieho súdu a komentáre právnych expertov (vydanie ústavy s komentárom). Rozhodnutia súdov nie sú prameňmi všeobecne záväzných noriem a sú záväzné len pre účastníkov konania. Vo všeobecnosti platí, že rozhodnutia vyšších súdov nie sú záväzné pre nižšie súdy. Najvyšší súd, ktorý je zodpovedný aj za ochranu ústavnosti, však môže vyhlásiť za neplatné také právne nástroje, ktoré sú v rozpore s ústavným poriadkom alebo právnymi nástrojmi vyššej právnej sily. Počas prerokovania konkrétnej veci nesmú súdy takéto právne nástroje aplikovať. Súdy sú oprávnené neaplikovať právny nástroj, ktorý je v rozpore s ústavou. Najvyšší súd, ktorý je zodpovedný za preskúmanie ústavnosti, následne preskúma prípad podrobnejšie a je oprávnený vyhlásiť takýto nástroj za neústavný (ale nie za neplatný).

Všeobecne uznávané právne zásady a princípy medzinárodného práva sú neoddeliteľnou súčasťou estónskeho právneho systému.

Druhy právnych nástrojov – opis

Právne nástroje sa delia na právne nástroje so všeobecnou pôsobnosťou, t. j. legislatívne akty, a právne nástroje s individuálnou pôsobnosťou, t. j. vykonávacie akty.

Právne nástroje so všeobecnou pôsobnosťou

Ústava – v súlade s § 3 ods. 1 ústavy vykonáva štát svoje právomoci výlučne na základe ústavy a zákonov, ktoré sú s ňou v súlade.

Zákon – v súlade s § 65 ústavy zákony prijíma parlament (*Riigikogu*), ktorý má zákonodarnú moc. Zákony sa prijímajú v súlade s ústavou a uverejňujú sa stanoveným spôsobom v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*). Iba zákony, ktoré boli takto uverejnené, je možné aplikovať.

Dekrét – právny nástroj, ktorý má právnu silu zákona. V § 109 ústavy sa uvádza, že ak nie je možné zvolať parlament, prezident republiky môže v prípade naliehavých štátnych potrieb vydať dekrét, ktorý má silu zákona. Takýto dekrét musia podpísať predseda parlamentu a predseda vlády. Podľa ústavy môže prezident vydať:

- dekrét v prípade naliehavých štátnych potrieb, ak parlament nemôže zasadať,
- tzv. zvláštny dekrét prezidenta v prípade urgentnej štátnej potreby (keď vláda vyhlásila výnimočnú situáciu a parlament nemôže zasadať, popr. na zvolanie parlamentu nie je dostatok času).

Dekrét prezidenta nadobúda účinnosť desiatym dňom po jeho uverejnení v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*), ak sa v dekréte neuvádza inak.

Po zvolaní parlamentu prezident republiky predloží parlamentu vydané dekréty. Parlament bezodkladne prijme zákony na ich schválenie alebo zrušenie. Podľa § 110 ústavy prezident republiky nemôže použiť dekréty na prijatie, zmenu alebo zrušenie ústavy, zákonov uvedených v § 104 ústavy a zákonov, v ktorých sa stanovujú dane alebo štátny rozpočet.

Nariadenie – podľa § 87 a § 94 ústavy majú vláda a ministri právomoc vydávať nariadenia na základe zákona a na účely jeho vykonávania. Na riešenie otázok miestneho významu alebo v prípadoch ustanovených v zákone majú právomoc vydávať nariadenia aj miestne samosprávne orgány. Nariadenia môžu navyše vydávať aj guvernér Estónskej banky (*Eesti Pank*), generálny audítor a rady verejných univerzít. Nariadenia sa môžu vydávať iba na základe a v rámci rozsahu právomocí stanovených v zákone.

Vláda a ministri sú splnomocnení na prijímanie nariadení v rámci zákona. Ak sa v predmetnom nariadení nestanovuje inak, nariadenia nadobúdajú účinnosť tretím dňom od ich uverejnenia v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*).

Nástroje s individuálnou pôsobnosťou

Príkaz – individuálny správny akt, ktorým orgány verejnej správy rozhodujú o individuálnych právnych otázkach. V súlade s § 87 ods. 6 ústavy vláda vydáva správne príkazy na základe zákona a na účely jeho vykonania. Právomoc vydávať príkazy majú aj predseda vlády, predseda krajskej samosprávy a miestne samosprávne orgány (obce a mestá).

Uznesenie – individuálny správny akt vydaný na základe správnej sťažnosti alebo odvolania. Môže slúžiť aj na uloženie sankcie. Uznesenia prijímajú aj parlament, miestne samosprávne orgány, štátna volebná komisia a súdy.

Smernica – v súlade s § 94 ústavy ministri vydávajú smernice na základe zákona a na účely jeho vykonávania. Medzi smernice patria napríklad všeobecne záväzné kódexy správania týkajúce sa zamestnancov ministerstiev alebo dokumenty ustanovujúce štruktúru a usporiadanie činností štátnych orgánov v pôsobnosti ministerstva.

Hierarchia právnych nástrojov

Hierarchia právnych nástrojov je takáto: ústava, právo Európskej únie, medzinárodné zmluvy, zákony a dekréty, nariadenia vlády a nariadenia ministrov. Okrem právnych nástrojov so všeobecnou pôsobnosťou existujú aj právne nástroje s individuálnou pôsobnosťou, ktoré sa vydávajú na základe zákona a nachádzajú sa v hierarchii pod zákonmi a nariadeniami. Právne nástroje nižšieho stupňa právnej sily nesmú odporovať právnym predpisom vyššieho stupňa právnej sily.

Inštitucionálny rámec

Inštitúcie zodpovedné za prijímanie právnych nástrojov

Estónske inštitucionálne usporiadanie sa riadi zásadou delby moci a rovnováhy medzi jej zložkami (§ 4 ústavy).

Zákonodarnú moc má parlament. Podľa § 103 ústavy majú právo legislatívnej iniciatívy poslanci, parlamentné politické skupiny, parlamentné výbory, vláda a prezident. Prezident môže navrhnúť len zmeny ústavy. Parlament rokuje o návrhoch zákonov a rozhoduje o ich prijatí alebo zamietnutí.

Na základe uznesenia prijatého absolútnou väčšinou poslancov má parlament právo navrhnúť vláde, aby predložila návrh zákona.

Parlament má právo vyhlásiť o návrhu zákona alebo o otázke národnej dôležitosti referendum. O výsledku referenda rozhoduje väčšina hlasov zúčastnených voličov. Zákony prijaté v referende sú bezodkladne vyhlásené prezidentom. Rozhodnutia prijaté v referende sú záväzné pre všetky verejné orgány. Ak návrh zákona, o ktorom sa hlasuje v referende, nedostane väčšinu hlasov, prezident vyhlási predčasné parlamentné voľby. Otázky

týkajúce sa rozpočtu, daní, finančných záväzkov štátu, ratifikácie alebo vypovedania medzinárodnej zmluvy, vyhlásenia alebo zrušenia výnimočnej situácie alebo národnej obrany nemôžu byť predmetom referenda.

Vláda je nositeľom výkonnej moci. Vo väčšine prípadov predkladá parlamentu návrhy zákonov vláda. Návrhy zákonov predkladajú vláde ministri po pripomienkovom konaní.

Justičný kancelár (*õiguskantsler*) a generálny audítor (*riigikontrolõr*) sa zúčastňujú na zasadnutiach vlády s právom prehovoriť. Ich pripomienky nie sú pre vládu záväzné, ale sú často zohľadnené. Ak sa justičný kancelár a generálny audítor domnievajú, že je to nevyhnutné, môžu predložiť svoje pripomienky priamo príslušnému parlamentnému výboru, ktorý sa zaoberá legislatívnym návrhom. V súlade s § 139 ústavy justičný kancelár skúma ústavnosť a zákonnosť všetkých návrhov, ktoré mu boli predložené (návrhy noviel, zákonov alebo návrhy týkajúce sa práce vládnych orgánov), a v prípade potreby predkladá parlamentu správu. Ak justičný kancelár zistí, že právny akt prijatý zákonodarcom, výkonnou mocou alebo miestnym orgánom je v rozpore s ústavou alebo zákonom, požiada orgán, ktorý prijal zákon, aby ho uviedol do súladu s ústavou alebo zákonom do 20 dní. Ak sa akt do uvedenej lehoty neuvedie do súladu, justičný kancelár predloží najvyššiemu súdu návrh, aby právny akt vyhlásil za neplatný na základe § 142 ústavy.

Prezident republiky schvaľuje alebo zamieta zákony prijaté parlamentom. V prípade zamietnutia prezident republiky vráti zákon spolu s uvedením dôvodov parlamentu, aby ho znovu prerokoval a prijal a opätovne schválil.

Ministerstvo spravodlivosti uverejňuje zákony vyhlásené prezidentom republiky v estónskom Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*).

Zákonodarný postup

Legislatívny proces v parlamente pozostáva z týchto fáz:

- predloženie legislatívneho návrhu,
- prerokovanie legislatívneho návrhu,
- prijatie legislatívneho návrhu.

Predloženie legislatívneho návrhu

V súlade s § 103 ústavy má právo legislatívnej iniciatívy vláda, poslanci parlamentu, parlamentné politické skupiny, parlamentné výbory a prezident republiky. Prezident môže navrhnúť len zmeny ústavy. Legislatívny návrh musí spĺňať technické pravidlá prijaté predsedníctvom parlamentu, ako aj legislatívne a technické pravidlá prijaté vládou. Predsedníctvo parlamentu predloží legislatívny návrh stálemu parlamentnému výboru zodpovednému za predmetnú oblasť.

Prerokovanie legislatívneho návrhu

Legislatívny návrh spracuje pre plenárne zasadnutie parlamentu stály parlamentný výbor (právny výbor, ústavný výbor, výbor pre hospodárske záležitosti atď.). Na návrh zodpovedného výboru sa legislatívny návrh zaradi do programu plenárneho zasadnutia parlamentu.

V súlade s internými pravidlami a so zákonom o rokovanom poriadku parlamentu (*Riigikogu*) sa prvé čítanie legislatívneho návrhu musí uskutočniť do siedmich plenárnych pracovných týždňov parlamentu od jeho schválenia vo výbore. Návrhy zákonov sa prerokujú na plenárnom zasadnutí parlamentu v troch čítaniach, pričom v prvom z nich sa diskutuje o všeobecných zásadách návrhu. Ak zodpovedný výbor ani žiadna politická skupina nenavrhne počas prerokovania v pléne zamietnutie návrhu, prvé čítanie sa skončí bez hlasovania. Po prvom čítaní majú poslanci parlamentu, parlamentné výbory a politické skupiny desať pracovných dní na predloženie zmien. Predseda parlamentu môže na návrh zodpovedného výboru stanoviť inú lehotu.

Výbor sa zapája do diskusie o návrhu všetkých príslušných zainteresovaných strán, ktoré boli zapojené do prípravy návrhu a ktoré sa chcú zúčastniť na diskusii.

Zodpovedný výbor preskúma všetky navrhnuté zmeny a rozhodne, či na ich základe pripraví nové znenie návrhu. Zodpovedný výbor vypracuje nové znenie návrhu na druhé čítanie, vrátane všetkých prijatých zmien

a zmien, ktoré sám navrhol. Zodpovedný výbor vypracuje dôvodovú správu pre druhé čítanie, ktorá obsahuje informácie týkajúce sa spracovania legislatívneho návrhu (napríklad dôvody prijatia alebo zamietnutia navrhnutých zmien a stanoviská navrhovateľa alebo predkladateľa návrhu, odborníkov zapojených do procesu jeho prípravy a ďalších osôb).

Legislatívny návrh sa zaraďuje do programu na druhé čítanie na základe návrhu zodpovedného výboru. Na návrh predsedníctva parlamentu, zodpovedného výboru alebo subjektu, ktorý predložil legislatívny návrh, parlament preruší druhé čítanie bez hlasovania. Ak prerušenie navrhne politická skupina, uskutoční sa hlasovanie. Zmeny k návrhu sa môžu predkladať aj v prípade, že sa druhé čítanie legislatívneho návrhu preruší. Ak druhé čítanie nebolo prerušené, považuje sa za ukončené a legislatívny návrh postúpi do tretieho čítania.

O konečnej podobe legislatívneho návrhu môže parlament hlasovať až po skončení druhého čítania.

Po skončení druhého čítania vykoná zodpovedný výbor jazykové a technické úpravy a vypracuje konečné znenie legislatívneho návrhu na tretie čítanie. Zodpovedný výbor môže vypracovať dôvodovú správu pre tretie čítanie, v ktorej poskytne prehľad zmien vykonaných po skončení druhého čítania. V treťom čítaní legislatívneho návrhu sa začne plenárna rozprava, počas ktorej zástupcovia politických skupín predstavia svoje stanoviská. V treťom čítaní sa hlasuje o konečnom legislatívnom návrhu.

Prijatie legislatívneho návrhu

Zákony a uznesenia parlamentu sa schvaľujú verejným hlasovaním parlamentu. Konečné hlasovanie sa uskutoční počas tretieho čítania legislatívneho návrhu. Počet poslancov potrebný na prijatie zákona je stanovený v § 73 a v § 104 ústavy, podľa čoho sa zákony rozdeľujú na:

- ústavné zákony, t. j. zákony, ktorých schválenie si vyžaduje absolútnu väčšinu poslancov (viac ako polovica zo 101 poslancov parlamentu musí hlasovať za prijatie zákona), a
- obyčajné zákony, ktorých schválenie si vyžaduje jednoduchú väčšinu (viac ako polovica prítomných poslancov parlamentu musí hlasovať za prijatie zákona).

Absolútna väčšina poslancov parlamentu sa vyžaduje na schválenie alebo zmenu týchto právnych aktov:

- zákon o občianstve,
- zákon o voľbách do Parlamentu (*Riigikogu*),
- zákon o voľbe prezidenta,
- zákon o komunálnych voľbách,
- zákon o referende,
- zákon o rokovacom poriadku parlamentu (*Riigikogu*) a zákon o interných pravidlách parlamentu (*Riigikogu*),
- zákon o odmeňovaní prezidenta a poslancov parlamentu (*Riigikogu*),
- zákon o vláde republiky,
- zákon o začatí súdneho stíhania prezidenta republiky a poslancov parlamentu (*Riigikogu*),
- zákon o kultúrnej autonómii národnostných menšín,
- zákon o rozpočte,
- zákon o Estónskej banke (*Eesti Pank*),
- zákon o národnom kontrolnom úrade,
- zákon o súdnej správe a zákony týkajúce sa súdnych konaní,
- zákony o zahraničných a domácich pôžičkách a majetkových záväzkoch štátu,
- zákon o výnimočnej situácii,
- zákon o národnej obrane v čase mieru a zákon o národnej obrane v čase vojny.

Schválený zákon alebo uznesenie parlamentu podpíše predseda parlamentu (alebo podpredseda parlamentu, ktorý v jeho neprítomnosti viedol schôdzu) najneskôr v piaty pracovný deň po prijatí.

Vyhlásenie zákona

Po schválení a podpísaní v Parlamente sa zákon odosiela prezidentovi na vyhlásenie. Prezident republiky môže odmietnuť vyhlásiť zákon schválený parlamentom a do 14 dní od doručenia ho môže spolu s odôvodnením vrátiť parlamentu na nové prerokovanie a opätovné schválenie. Ak zákon, ktorý bol vrátený prezidentom republiky, parlament schváli po druhýkrát v nezmenenej podobe, prezident ho buď vyhlási, alebo navrhne najvyššiemu

súdu, aby ho vyhlásil za neústavný. Ak najvyšší súd rozhodne, že zákon je v súlade s ústavou, musí ho prezident republiky vyhlásiť.

Zákon nadobúda účinnosť desiaty deň po jeho uverejnení v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*), pokiaľ nie je v zákone uvedené inak.

Uverejňovanie právnych nástrojov

Najdôležitejšie právne nástroje a medzinárodné zmluvy sa uverejňujú v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*). Zákony a nariadenia nadobúdajú platnosť až po uverejnení v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*).

Štátny vestník ([Riigi Teataja](#)) je estónska úradná elektronická zbierka a centrálna databáza právnych nástrojov. Od 1. júna 2010 sa Štátny vestník (*Riigi Teataja*) uverejňuje len na internete ako úradná elektronická zbierka.

Štátny vestník (*Riigi Teataja*) vydáva od 1. januára 2011 ministerstvo spravodlivosti.

Stručný opis obsahu

Zákony, nariadenia, medzinárodné zmluvy, uznesenia parlamentu, príkazy vlády, ako aj ďalšie dôležité informácie (napríklad dôvodové správy k návrhom zákonov) sa zverejňujú v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*), v ktorom sa navyše môžu publikovať napr. aj preklady právnych nástrojov a procedurálne informácie o návrhoch zákonov.

Väčšina právnych nástrojov prijatých od roku 1990 je k dispozícii v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*).

Od 1. júna 2002 sa v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*) uverejňujú konsolidované znenia zákonov, dekréty prezidenta, nariadenia a smernice vlády, nariadenia ministerstiev, nariadenia guvernéra Estónskej banky (*Eesti Pank*) a nariadenia národnej volebnej komisie. Konsolidované znenia uznesení parlamentu sa zverejňujú od 1. júna 2010 a konsolidované znenia nariadení miestnych samosprávnych orgánov od konca roku 2011.

Pri zmene právnych nástrojov sa spolu s novelou uverejní aj ich aktualizované konsolidované znenie, ktoré obsahuje zmeny a doplnenia, ako aj informácie o nadobudnutí účinnosti jednotlivých zmien. Konsolidované znenia sú oficiálne a môžu sa použiť pri presadzovaní práva. Sú právne záväzné.

Všetky uverejnené právne nástroje sú v momente zverejnenia digitálne označené. Každý si môže overiť digitálne označenie, ktoré zaisťuje, že nástroj nebol od svojho uverejnenia zmenený. Všetky uverejnené nástroje sú prepojené s časovým označením, ktoré umožňuje odhaliť všetky prípady neoprávnených zásahov.

V online databáze používateľa nájdú platné aj obsolentné konsolidované znenia právnych aktov. Navyše je možné aj vyhľadávanie prípadných nových verzií týchto aktov, ak sú známe. Každé konsolidované znenie je pomocou elektronického odkazu prepojené s predchádzajúcimi a nasledujúcimi zneniami. Používateľ tak môže chronologicky prechádzať od jedného konsolidovaného znenia aktu k nasledujúcemu a naopak. Takisto je možné porovnávať rôzne konsolidované znenia toho istého nástroja, čo umožňuje zistiť, aké konkrétne zmeny boli vykonané.

Elektronické odkazy v konsolidovanom znení zákona umožňujú prístup k odvodeným aktom schváleným na základe zákona. Z odvodených právnych predpisov sa dá rovnakým spôsobom dostať ich právnomu základu.

K jednotlivým nástrojom sa v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*) uverejňujú procesné informácie, vďaka ktorým používateľ ľahšie nájde dôvodové správy (odkazy na konzultačnú databázu a rokovania v parlamente), odkazy na právne predpisy Európskej únie, preklady a ďalšie doplňujúce informácie potrebné na pochopenie právneho nástroja.

Na webovom sídle Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*) je možné vyhľadávať judikatúru miestnych a oblastných súdov, ako aj najvyššieho súdu. Uvádzajú sa tu aj informácie o mieste a čase vytýčených súdnych pojednávaní.

Zverejňujú sa aj zhrnutia a prehľady rozhodnutí najvyššieho súdu a rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP). Zhrnutia sú systematicky usporiadané. V zhrnutiach rozhodnutí najvyššieho súdu je možné vyhľadávať podľa kľúčových slov alebo referenčných odkazov na právne nástroje. V rozsudkoch ESLP sa vyhľadáva podľa

článkov.

V Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*) sa uverejňujú aj nové všeobecné informácie o zákonoch a právnom poriadku vo všeobecnosti.

Dňa 30. októbra 2013 bolo spustené [webové sídlo Štátneho vestníka \(*Riigi Teataja*\) v anglickom jazyku](#), ktoré obsahuje aktualizované anglické preklady konsolidovaných znení zákonov. Od konca roka 2014 sú k dispozícii anglické preklady konsolidovaných znení všetkých zákonov (s výnimkou ratifikačných aktov). Zákony prekladajú súdni prekladatelia. Texty zákonov sa do angličtiny začali prekladať v roku 2011 a proces prekladania zorganizovalo ministerstvo spravodlivosti. Aj keď preklady nie sú právne záväzné, priebežne sa aktualizujú. Používatelia, ktorí sú prihlásení do služby *Minu RT* („Môj Štátny vestník“), si môžu nechať zasielať najnovšie preklady na svoju e-mailovú adresu.

Na portáli Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*) nájdú používatelia aj vyhľadávač návrhov právnych nástrojov, ktorý umožňuje vyhľadávania v rôznych fázach legislatívneho procesu. Vyhľadávač poskytuje používateľom prístup k informáciám o legislatívnom procese a príslušných dokumentoch, ktoré v tejto súvislosti vznikli. Používatelia môžu takisto požiadať o to, aby im bolo zaslané upozornenie o prechode návrhu právneho nástroja z jedného procedurálneho kroku do druhého. Tieto informácie sa posielajú na e-mailovú adresu používateľov, ktorí sa zaregistrovali do služby *Minu RT*.

Používatelia zaregistrovaní do služby *Minu RT* si môžu vytvoriť vlastný používateľský profil, pomocou ktorého si môžu do svojej zbierky odkazov pridávať právne nástroje alebo požiadať o zasielanie e-mailových upozornení o nových právnych nástrojoch a ďalších nových informáciách.

Je prístup do databázy estónskych právnych predpisov bezplatný?

Prístup k Štátnemu vestníku (*Riigi Teataja*) a všetkým právnym informačným službám je pre všetkých používateľov bezplatný.

Bezplatný prístup k elektronickému vydaniu Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*) poskytujú miestne samosprávne orgány a verejné knižnice (približne 600 miest) každému, kto má záujem. Používateľom sa poskytuje aj pomoc pri vyhľadávaní právnych nástrojov. Používatelia si môžu bezplatne vytlačiť max. 20 strán.

Historické informácie o databáze estónskych právnych predpisov

Štátny vestník (*Riigi Teataja*) je úradnou zbierkou Estónskej republiky a uverejňuje sa od 27. novembra 1918. Uverejňovanie Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*) bolo pozastavené v roku 1940 a obnovené v roku 1990.

Štátny vestník (*Riigi Teataja*) sa na internete uverejňuje od roku 1996. Internetové vydanie získalo status úradnej zbierky 1. júna 2002.

Od 1. júna 2010 sa Štátny vestník (*Riigi Teataja*) uverejňuje len na internete ako úradná elektronická zbierka. Od tohto dátumu sa už neuvverejňuje v papierovej forme.

V novembri 2010 bol zavedený nový informačný systém, ktorý poskytuje viac právnych informácií zo Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*). Tento systém bol vytvorený pod vedením úradu vlády s využitím financovania z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

Od 20. decembra 2012 sú na webovom sídle Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*) k dispozícii zhrnutia rozhodnutí najvyššieho súdu a rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva, právne aktuality a informácie o judikatúre a súdnych pojednaniach.

Vyhľadávač legislatívnych návrhov bol sprístupnený koncom roku 2012.

Od roku 2013 sa v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*) uverejňujú aktuálne znenia všetkých nariadení miestnych samosprávnych orgánov.

Od 24. septembra 2013 sú všetky právne nástroje v momente uverejnenia v Štátnom vestníku (*Riigi Teataja*) označené digitálnou pečiatkou vydávajúceho orgánu a časovou pečiatkou.

Anglická verzia Štátneho vestníka (*Riigi Teataja*) sa začala vydávať 30. októbra 2013.

V rámci procesu vytvárania nového elektronického systému sa Štátny vestník (*Riigi Teataja*) prepojí s portálom N-Lex Európskej únie.

■ Posledná aktualizácia: 14/09/2021

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.